

Raport z rynku CO₂

Nr 25, kwiecień 2014

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek EUA w kwietniu¹

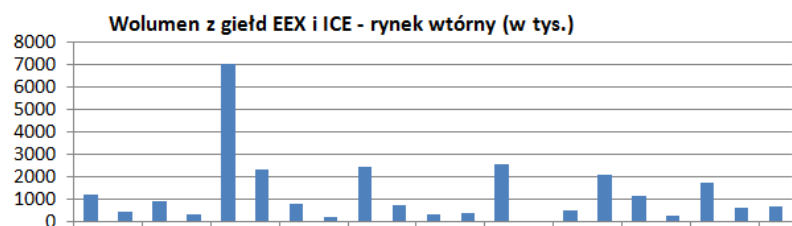
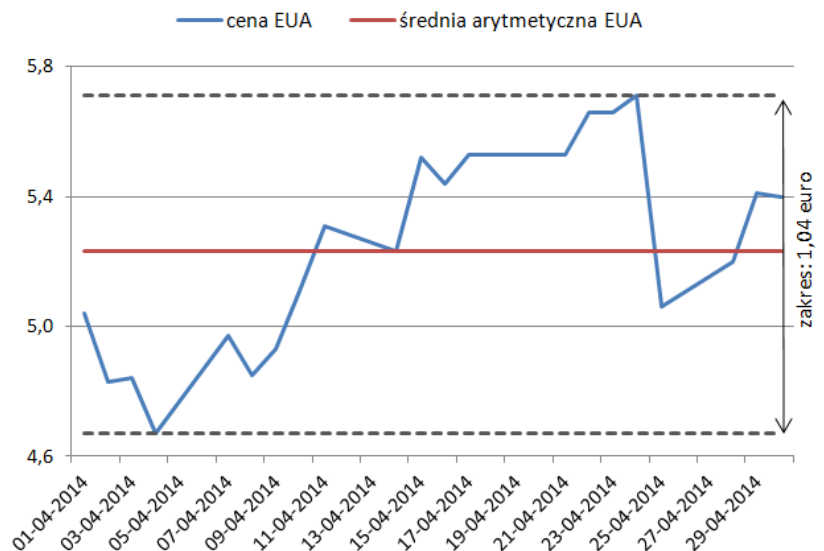
Dzienne ceny zamknięcia uprawnień EUA na rynku spot (wykres 1) w kwietniu 2014 roku poruszały się w przedziale od 4,67 do 5,71 euro. Poziom minimum cenowego został wyznaczony w dniu 4 kwietnia, natomiast maksimum - w dniu 24 kwietnia. Zakres zmienności cen uprawnień EUA w kwietniu wyniósł 18,21% cenowego maksimum miesiąca, co jest wynikiem ok. dwukrotnie niższym niż w miesiącu ubiegłym.

Po bardzo złym marcu, kiedy ceny uprawnień EUA spadły z ok. 7 do 4,3 euro (spadek o ponad 30%) wydawało się, że rynek zacznie miesiąc od odrobienia większości strat, a przecenione uprawnienia będą wystarczającą zachętą dla instalacji funkcjonujących w ramach systemu EU ETS z uwagi na konieczność rozliczenia

własnych emisji do 30 kwietnia.

Tymczasem pierwsze dni kwietnia przyniosły osłabianie kursu uprawnień EUA najprawdopodobniej na skutek spadku cen energii na rynku niemieckim do najniższego poziomu od 9 lat oraz informację z serwisu Pointcarbon o większej redukcji emisji w EU ETS za 2013 rok w porównaniu do 2012 roku, niż podano na stronie Komisji Europejskiej². W efekcie ceny uprawnień EUA osiągnęły najniższą wartość w miesiącu tracąc ponad 7% w stosunku do ceny zamknięcia z 1 kwietnia.

Wykres 1. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot w kwietniu 2014 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełd ICE oraz EEX

Od zakończenia sesji na giełdach w dniu 4 kwietnia ceny uprawnień EUA wkroczyły na ścieżkę trendu wzrostowego, który utrzymał się

¹ Opracowano na podstawie informacji prasowych m.in. serwisu Reuters Point Carbon i stron Komisji Europejskiej.

² Carbon Market Europe, vol.13, issue 12, 4 kwietnia 2014r.

Tabela 1. Przyczyny większych „wahnięć cenowych” na rynku uprawnień EUA w kwietniu 2014 roku

L.p	Data (od ceny zamknięcia „x” do ceny zamknięcia „y”)	% zmiana ceny w stosunku do dnia sprzed okresu	Prawdopodobna przyczyna wzrostu/spadku ceny EUA
1	1-4 kwietnia	-7,34%	<ul style="list-style-type: none"> Spadek cen energii na rynku niemieckim do najniższego poziomu od 9 lat; Niższe niż oczekiwano dane o emisjach w EU ETS za 2013 r.
2	4-24 kwietnia	+22,3%	<ul style="list-style-type: none"> Zbliżający się koniec okresu rozliczeniowego za 2013 rok; Okazja do zakupu relatywnie tanich uprawnień po bardzo mocnych spadkach w poprzednim miesiącu; Bardzo wysoki współczynnik popytu do podaży na rynku pierwotnym aukcji; Wzrost cen energii na rynku niemieckim oraz cen gazu na rynku brytyjskim; Ostatnia okazja aby zakupić uprawnienia pochodzące z puli NER 300 sprzedawane przez Europejski Bank Inwestycyjny; Przerwa świąteczna i w efekcie brak aukcji w Wielki Piątek i Poniedziałek Wielkanocny;
3	24-25 kwietnia	-11,38%	<ul style="list-style-type: none"> Działania spekulacyjne; Uruchomienie tzw. „transakcji stop-loss” na rynku terminowym;
4	25-29 kwietnia	+6,92%	<ul style="list-style-type: none"> Wzrost cen EUA ze względu na zbliżający się termin rozliczania emisji za 2013 r.; Dzień wolny od pracy i w efekcie brak aukcji 1 maja;

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie informacji prasowych.

aż do dnia 24 kwietnia. W tym czasie uprawnienia zyskały na wartości w sumie 22,3%, co nie wystarczyło na odrobienie wszystkich strat z marca. Należy zauważyć, że poziom oporu stanowiła w tym przypadku najwyższa wartość kwietnia - 5,71 euro. Wydaje się, że powodem wzrostu oprócz wymienionych wcześniej (konieczności rozliczenia emisji oraz atrakcyjność uprawnień pod względem ich niskiej wyceny) mogła być również przerwa w obrocie wynikająca ze Świąt Wielkanocnych oraz „wygaszanie” sprzedaży uprawnień EUA z rezerwy NER 300 (w kwietniu Europejski Bank Inwestycyjny sprzedał ostatnią transzę uprawnień). Na uwagę również zasługuje bardzo wysoki popyt

generowany na aukcjach pierwotnych (popyt na giełdach EEX i ICE średnio ponad 8-krotnie przewyższał podaż przy średniej miesięcznej od początku roku wynoszącej niespełna 5,5).

Trend wzrostowy w okresie od 4 do 24 kwietnia potwierdziły trzy korekty spadkowe. Pierwsza z nich miała miejsce w dniu 8 kwietnia, kiedy uprawnienia spadły o blisko 2,5%, a część inwestorów zdecydowała się na realizację zysków. Należy zauważyć, że tuż przed wystąpieniem korekty, w dniu 7 kwietnia, odnotowano rekordowy wolumen obrotu na giełdach EEX i ICE kształtujący się na poziomie prawie 7 mln uprawnień EUA. Kolejne dwie korekty spadkowe wystąpiły w dniach 14 i 16

kwietnia, jednak ich zakres nie przekroczył poziomu 1,5%. Warto zwrócić uwagę, że dzień przed pojawieniem się drugiej korekty, w dniu 11 kwietnia od dołu została przekroczona średnia arytmetyczna cen EUA z 21 transakcyjnych dni kwietnia (5,23 euro zaznaczona czerwoną linią na wykresie 1).

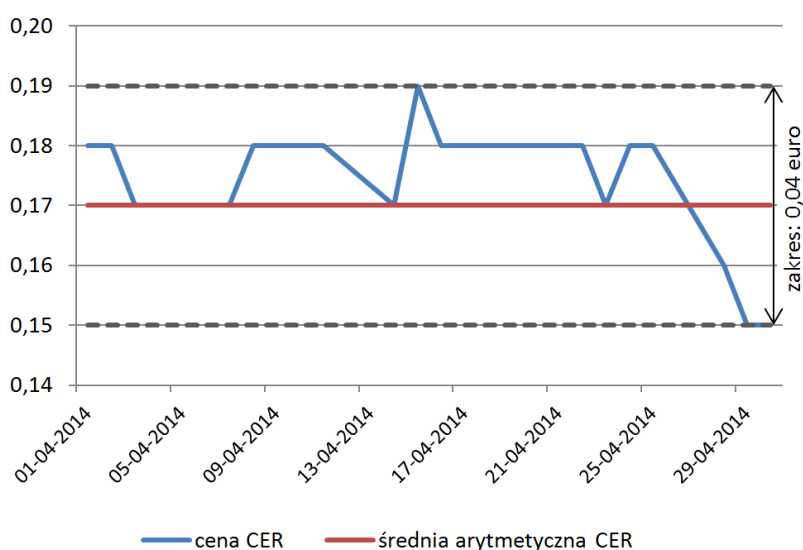
Po osiągnięciu rekordowego w kwietniu poziomu cenowego nastąpił drastyczny spadek cen uprawnień EUA. W ciągu jednego dnia, tj. 25 kwietnia cena EUA spadła o 11,38%. Wydaje się, że największą rolę w tej sprawie mogli odegrać spekulanci, ponieważ spadki odbywały się przy bardzo niewielkim wolumenie obrotów (na giełdach EEX oraz ICE wymieniono zaledwie 250 tys. uprawnień EUA). Ponadto część brokerów cytowana przez Point Carbon uważała, że na rynku kontraktów terminowych mogła zostać uruchomiona automatyczna sprzedaż części uprawnień w ramach tzw. „stop-loss”³⁴.

Po tym jednodniowym spadku ceny uprawnień EUA ponownie rozpoczęły proces odrabiania strat i już w dniu 29 kwietnia znalazły się powyżej średniej arytmetycznej ceny z kwietnia. Do zakupu uprawnień zachęcały ostatnie dni, jakie zostały do rozliczenia emisji przez instalacje z EU ETS, które jeszcze tego nie zrobiły oraz brak aukcji w dniu 1 maja, który w większości państw był dniem wolnym od pracy.

Podsumowując, ceny uprawnień EUA na rynku wtórnym spot w kwietniu straciły na wartości

tylko 7,2%, natomiast łączny wolumen obrotów z giełd ICE oraz EEX na rynku kasowym był o 10 mln niższy od marcowego i wyniósł ok. 27 mln uprawnień EUA. Na rynku pierwotnym przeprowadzono 17 aukcji (15 na giełdzie EEX oraz 2 aukcje brytyjskie na ICE), na których sprzedano tylko 35,22 mln uprawnień – czyli mniej o ok. 25 mln, niż w

Wykres 2. Dienne ceny zamknięcia jednostek CER na rynku spot w kwietniu 2014 roku [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Reuters Point Carbon

marcu (w poprzednim miesiącu na skutek wprowadzenia backloadingu zmniejszono wolumen dopiero od połowy marca, w kwietniu natomiast mniejszy wolumen obowiązywał już od początku miesiąca). Współczynnik popytu do podaży uprawnień na wszystkich aukcji średnio wyniósł 7,8 przy średniej od początku roku wynoszącej 5,4).

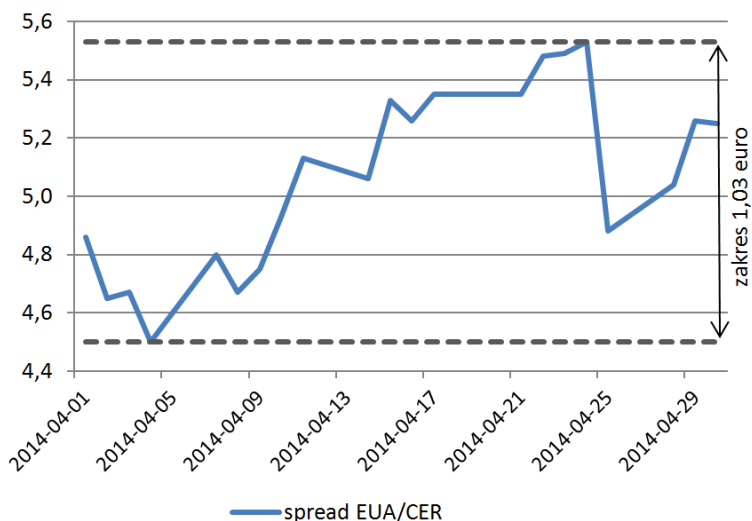
³ Cięcie strat, stałe zlecenie giełdowe automatycznej sprzedaży wskazanego papieru wartościowego, waluty lub towaru w momencie, gdy cena osiągnie określoną, niską wartość.

⁴ Carbon Market Europe, vol. 13, issue 16, 2 maja 2014 r.

Analiza kształtowania się poziomu cen jednostek CER w kwietniu⁵

Dzienne ceny zamknięcia jednostek CER na rynku spot w kwietniu 2014 roku przedstawione

Wykres 3. Spread EUA/CER w kwietniu 2014 r. [w euro]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych Reuters Point Carbon

na wykresie 2 poruszały się w korytarzu cenowym wyznaczonym przez skrajne punkty miesięcznego minimum (0,15 euro) oraz maksimum (0,19 euro). Skrajne wartości zostały odnotowane w dniach 29 i 30 kwietnia (minimum) oraz 15 kwietnia (maksimum). Zakres różnicowania cen jednostek CER w kwietniu wyniósł tylko 0,04 euro.

Przez większość miesiąca ceny jednostek CER utrzymywały się w trendzie horyzontalnym, którego zakres nie przekraczał 0,02 euro. Dopiero pod koniec miesiąca ceny jednostek CER spadły do poziomu minimum. W okresie, gdy kurs jednostek CER był stabilny, ceny uprawnień EUA znajdowały się w trendzie wzrostowym. Do kolejnej dywergencji doszło również pod koniec miesiąca kiedy uprawnienia EUA zyskiwały, a ceny jednostek CER traciły na wartości. Oznacza to, że ceny jednostek CER tym razem dalekie były od

⁵ Opracowano na podstawie informacji prasowych m.in. serwisu Reuters Point Carbon i stron Komisji Europejskiej.

naśladowania ruchu cenowego uprawnień EUA.

Kwietniowy spread EUA/CER

Kwietniowy wykres spreadu EUA/CER (wykres 3) po raz kolejny, z uwagi na bardzo niskie wyceny jednostek CER, wygląda niemal identycznie jak wykres cen uprawnień EUA (wykres 1). Na wykresie można zaobserwować tę samą co w przypadku kursu uprawnień EUA tendencję zwyżkową.

Najwyższy spread EUA/CER odnotowano w dniu 24 kwietnia (5,53 euro), co wynikało przede wszystkim ze wzrostu wyceny uprawnień EUA (5,71 euro i najwyższa wartość w miesiącu). Ten dzień był najbardziej korzystnym momentem do zamiany uprawnień EUA na jednostki CER. Z kolei najmniej korzystnym czasem do wymiany był 4 kwietnia, kiedy wartość spreadu wyniosła 4,50 euro.

Kompilacja najważniejszych wydarzeń rynkowych w kwietniu 2014 roku:

- **1 kwietnia** – KE publikuje dane o emisjach CO2 za 2013 r., które spadły w EU ETS w stosunku do roku 2012 o 1,6%. Point Carbon podaje swoje wyliczenia emisji za 2013 r., z których wynika, że spadły aż o 3,1%⁶.
- **3 kwietnia** – Parlament Europejski głosuje za zwolnieniem z rozliczania emisji w EU ETS międzynarodowych operatorów lotniczych latających do lub z obszaru UE w latach 2013-2016. Oznacza to, że regulacje będą dotyczyć tylko lotów odbywających się w granicach UE.
- **4 kwietnia** – KOBiZE rozpoczyna wydawanie stosownych uprawnień za lata 2013 i 2014 na podstawie Rozporządzenia

⁶ Carbon Market Europe, vol.13, issue 12, 4 kwietnia 2014r.

Rady Ministrów w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną⁷. Więcej na [stronie](#).

- ▶ **8 kwietnia** – Rada Ministrów przyjmuje rozporządzenie w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji. Więcej na [stronie](#).
- ▶ **8 kwietnia** – KOBiZE kończy proces wydawania na rachunki prowadzących instalacje w Rejestrze Unii uprawnień do emisji na lata 2013 i 2014 w związku z przyjęciem przez Radę Ministrów Rozporządzenia z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną⁸.
- ▶ **9 kwietnia** – Europejski Bank Inwestycyjny informuje o sprzedaży 19,75 mln uprawnień EUA z rezerwy NER300 na aukcjach w marcu.
- ▶ **12 kwietnia** – KOBiZE kończy proces wydawania przydzielonych na rok 2013 uprawnień EUA instalacjom wytwarzającym energię elektryczną na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną⁹
- ▶ **15 kwietnia** – Europejski Bank Inwestycyjny informuje o sprzedaży ostatnich 10,25 mln uprawnień EUA z rezerwy NER300 na aukcjach w kwietniu, co oznacza, że sprzedał od listopada 2013 r. pozostałe 100 mln uprawnień EUA.
- ▶ **30 kwietnia** – Uplýwa termin rozliczenia emisji za rok 2013 w EU ETS.

Tabela 2. Notowania cen kontraktów terminowych futures EUA z dnia 7 maja 2014 r. [w euro]

Rodzaj kontraktu/prognoza cen EUA	Rok z okresu 2014-2020						
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
ICE ECX EUA Futures December*	5,15	5,32	5,57	5,85	6,12	6,40	6,69
Średnia w całym okresie	5,87						

*z terminem zapadalności w grudniu danego roku.

Źródło : www.barchart.com

⁷ Rozporządzenia z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz.U. z 03.04.2014 r., poz. 439)

⁸ Tamże

⁹ Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz.U. z 10.04.2014 r., poz. 472)

Kwietniowa aktualizacja prognoz cen uprawnień EUA i jednostek CER w latach 2013-2020

Prognozowania cen uprawnień EUA w przyszłym okresie EU ETS można dokonać według dwóch obecnie przyjmowanych sposobów, tj.: według projekcji EUA w poszczególnych latach wykonywanych przez znane instytucje finansowe lub poprzez notowania kontraktów terminowych futures¹⁰, których instrumentem bazowym są uprawnienia EUA, a wygaśnięcie kontraktów następuje w grudniu danego roku (2014-2020).

W tabeli 2 zamieszczono informacje o wycenach grudniowych kontraktów terminowych EUA z najbardziej płynnego w tej chwili rynku uprawnień EUA (o najwyższym wolumenie transakcji) – giełdy ICE/ECX. Dane, o których mowa powyżej, zostały opublikowane w dniu 7 maja 2014 roku. Biorąc pod uwagę fakt, że termin zapadalności kontraktów przypada na ostatni miesiąc każdego roku notowań, posłużono się okresem 2014-2020.

Średnia kwietniowa wycena kontraktów terminowych na uprawnienia EUA w kolejnych latach okresu 2014-2020 nieznacznie wzrosła w porównaniu do wycen kontraktów z poprzedniego miesiąca do 5,87 euro.

W kwietniu żadna instytucja finansowa nie opublikowała prognoz dotyczących średniej ceny EUA w latach 2014-2020. Najprawdopodobniej instytucje czekały z opracowaniem swoich prognoz do chwili ukształtowania się ceny uprawnień do emisji po ostatecznej sprzedaży puli z NER 300, a

¹⁰ Zgodnie z definicją podaną przez Giełdę Papierów Wartościowych kontrakt terminowy jest umową, w której kupujący zobowiązuje się do zakupu w przyszłości określonego towaru, zwanego instrumentem bazowym. Sprzedający zobowiązuje się natomiast do sprzedania określonego w kontrakcie instrumentu bazowego. Instrumentami bazowymi mogą być akcje, waluty, indeksy giełdowe, a właściwie dowolne wartości ekonomiczne, które można wyliczyć w sposób nie budzący wątpliwości.

także nowego kształtu Parlamentu Europejskiego po wyborach do VIII kadencji.

Nowe rozwiązania dla JI

Mechanizm wspólnych wdrożeń (ang. JI – Joint Implementation) przez lata był skutecznym, międzynarodowym mechanizmem wsparcia działań mających na celu redukcje emisji w krajach takich jak Polska. Pokazuje to dosyć wyraźnie liczba zatwierdzonych projektów JI: w Polsce to łącznie 38, a globalnie blisko 600 projektów.

Ji przyczynił się nie tylko do wymiernych ilości rzeczywistych redukcji emisji w Polsce, ale był również narzędziem efektywności kosztowej dla uczestników wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), ponieważ jednostki generowane w rezultacie realizacji projektów JI, czyli jednostki ERU, były powszechnie umarzane przez operatorów instalacji w ramach rozliczania swoich rocznych emisji. Charakterystyka i skala tego zjawiska, znanego pod nazwą offsetting, została również opisana w raporcie KOBiZE, podsumowującym wykorzystanie jednostek CER i ERU w Polsce w latach 2008-2012: [link](#).

Ustalenia wynikające z negocjacji podczas kilku ostatnich szczytów negocjacyjnych Konwencji Klimatycznej nie przyniosły jak do tej pory oczekiwanych wyników, które dałyby jasny sygnał w odniesieniu do przyszłości mechanizmu, zarówno wobec jego implementacji w ramach ścieżki międzynarodowej, jak i krajowej.

Procedury realizacji projektów JI w Polsce, w ramach tzw. ścieżki I, czyli krajowej, są w dużej mierze oparte na zasadach i wytycznych, które obowiązują dla realizacji projektów JI w ramach ścieżki II, czyli międzynarodowej, gdzie implementację projektów nadzoruje centralne ciało funkcjonujące pod auspicjami Konwencji Klimatycznej, a więc Komitet Nadzorujący JI (ang. JISC – Joint Implementation Supervisory Committee).

Pomimo wspomnianego powyżej braku jasności, co do przyszłości JI w kontekście negocjacji międzynarodowych, cały czas trwają dyskusje nad przeglądem zasad funkcjonowania samego mechanizmu, mające na celu przygotowanie uniwersalnego narzędzia mitygacyjnego, które mogłoby potencjalnie znaleźć swoje miejsce również w architekturze nowego porozumienia klimatycznego, mającego kształtować globalną politykę klimatyczną po roku 2020. Oczekuje się, że do przeglądu wytycznych regulujących funkcjonowanie JI może dojść podczas nadchodzącego szczytu klimatycznego w Peru, w grudniu br. Jeden z kluczowych elementów przeglądu stanowić ma utworzenie jednej ścieżki implementacji projektów (zamiast dotychczasowych dwóch), zakładającej istotną rolę państw goszczących projekty w kontekście metod i kroków ich realizacji, z jednoczesnym nadzorem międzynarodowym na poziomie Konwencji Klimatycznej, w rodzaju istniejącego obecnie JISC.

Sam JISC w swoich obecnych pracach ma również wpływ na kształtowanie zasad funkcjonowania mechanizmu na polu międzynarodowym. Strony wydały w Warszawie mandat dla JISC (paragraf 5 decyzji 5/CMP.9), z prośbą o przygotowanie rekomendacji w zakresie bliższego powiązania systemu akredytacyjnego JI, z tym funkcjonującym dla CDM. Do tej pory dla dwóch mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto, a więc CDM oraz JI, istniały dwa oddzielne systemy akredytacyjne, i dwa rodzaje akredytowanych jednostek, które mogły dokonywać weryfikacji redukcji emisji osiągniętych przez projekty. W przypadku CDM były to tzw. DOE (ang. Designated Operational Entities), a w przypadku JI tzw. AIE (ang. Accredited Independent Entities). Formalnie tylko w ramach ścieżki międzynarodowej (II) JI wymagane było, aby to jednostki AIE weryfikowały redukcje emisji projektów. Nie mniej jednak, kraje opracowując swoje procedury realizacji

projektów JI w ramach ścieżki krajowej (I) często opierały się na wytycznych tej drugiej i również w przypadku realizacji projektów w Polsce, uczestnictwo akredytowanych międzynarodowo jednostek AIE było jedną z opcji dla ścieżki krajowej.

JISC opracował swoją rekomendację na bazie lat doświadczeń z istnieniem dwóch oddzielnych procesów akredytacyjnych dla CDM i JI. Od początku obydwa systemy miały bardzo wiele elementów wspólnych, co więcej większość jednostek AIE posiadało również akredytację do wykonywania działań przy projektach CDM – były to te same firmy, które chcąc weryfikować redukcje dla obu mechanizmów, ponosiły przy tym koszty dwóch akredytacji. Wszystkie te synergie skłoniły Komitet ku temu, żeby zarekomendować zunifikowaną procedurę akredytacyjną dla obu mechanizmów. Rekomendacja ta będzie przedmiotem obrad Stron już podczas nadchodzącej sesji negocjacyjnej w czerwcu br.: [link](#).

Należy przy tym zauważyć, że takie podejście nie tylko umożliwi znaczne redukcje kosztów, zarówno po stronie samych firm, które nie będą ponosić nakładów na utrzymanie dwóch akredytacji, jak i samego Sekretariatu Konwencji, którego znaczna część zasobów jest przeznaczona na działania w zakresie akredytacji. Rekomendacja ta bowiem, może być jednym z pierwszych kroków, mających na celu utworzenie jednego, uniwersalnego instrumentu do certyfikowania działań redukujących emisje, które może pełnić istotną funkcję w kontekście nowego porozumienia klimatycznego.

Światowa podaż jednostek CER

Z danych publikowanych przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC)¹¹ wynika, że w kwietniu zarejestrowano 18 projektów CDM (ang. *Clean Development Mechanism*). W

¹¹ www.unfccc.int

sumie do końca kwietnia zarejestrowano 7499 projektów CDM.

Liczba jednostek CER wydanych do końca kwietnia 2014 r. to ok. 1 451 mln. W ciągu ostatniego miesiąca wydano ok. 11 mln jednostek CER. Natomiast w związku z realizacją działań programowych CDM (ang. *Programme of Activities – PoA*) do chwili obecnej wydano 140,6 tys. jednostek CER.

Światowa podaż jednostek ERU

Z danych publikowanych przez Sekretariat Konwencji Klimatycznej dotyczących wydawanych jednostek ERU wynika, że w sumie końca kwietnia br. wydano ok. 853,8 mln ERU. Natomiast w ostatnim miesiącu wydano tylko 52 tys. jednostek ERU.

Pozostałe Informacje

- Z informacji publikowanych na portalu Pointcarbon wynika, że Japonia zagroziła Ukrainie, że jeśli ta nie sfinalizuje wydawania środków pochodzących ze sprzedaży jednostek AAU (ok. 800 mln USD) na cele środowiskowe, to może zwrócić się z żądaniem ich zwrotu¹². Przedstawiciele rządu Japonii w marcu odwiedzili Kijów i zaproponowali, aby Ukraina zaczęła wdrażać projekty do końca marca 2015 r.
- Rząd Szwecji kupi po cenie przewyższającej cenę rynkową jednostki CER pochodzące z projektów polegających na dystrybucji ponad pół miliona kuchenek do użytku domowego w Afryce. Rząd będzie wspierał projekty realizowane w Kamerunie, Etiopii, Nigerii, Malawi, Togo i Zambii. Wcześniej zakupił 0,5 mln jednostek CER z projektów realizowanych w Ugandzie i Ghanie. Jest to kolejna inicjatywa tego typu, co wskazuje na trend zmierzający w kierunku inwestycji w krajach najstabilniej rozwiniętych, nawet przy cenach przekraczających ceny jednostek CER na rynku. Jak wynika z informacji prezentowanych przez Thomson

Reuters¹³ Szwecja jest jednym z kilku krajów europejskich, które płacą nawet 25 razy wyższą cenę za jednostki CER niż obecna cena rynkowa

- 30 kwietnia 2014 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej opublikowano Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 421/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniające dyrektywę 2003/87/WE w celu wprowadzenia w życie do 2020 r. porozumienia międzynarodowego w sprawie stosowania jednego międzynarodowego środka rynkowego do emisji z międzynarodowego lotnictwa¹⁴. Rozporządzenie to wprowadza szereg zmian w zakresie obowiązków dotyczących raportowania emisji z operacji lotniczych, a także rozliczania emisji z tych operacji w ramach EU ETS w sektorze lotniczym w latach 2013-2020. Zmiany te dotyczą m.in.:

 - wyłączenia w latach 2013-2016 z obowiązku monitorowania, raportowania i rozliczania emisji w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów do i z lotnisk znajdujących się w państwach spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Dodatkowo z systemu wyłączono loty pomiędzy lotniskami zlokalizowanymi wewnątrz EOG a terenami najbardziej oddalonymi należącymi do EOG. Wymogi wynikające z dyrektywy 2003/87/WE uznaje się za spełnione w odniesieniu do wyłączonych lotów, w związku z czym operatorzy statków powietrznych uczestniczący w systemie handlu nie będą mieli obowiązku monitorowania emisji CO₂ pochodzącej z takich lotów.
 - wydłużenia terminów składania zweryfikowanych raportów dotyczących emisji za rok 2013 z dnia 31 marca 2014 r. na dzień 31

¹² Carbon Market Europe, vol. 13, issue 13, 11 April 2014

¹³ Carbon Market Europe, vol. 13, issue 13, 11 April 2014

¹⁴ Dz. Urz. UE L 129 z 30.04.2014

marca 2015 r., oraz rozliczenia emisji z operacji lotniczych (tj. umarzenia w rejestrze odpowiadających tym emisjom liczby uprawnień) z dnia 30 kwietnia 2014 r. na dzień 30 kwietnia 2015 r.

W konsekwencji wprowadzenia powyższych zmian operatorzy statków powietrznych mają jeszcze dodatkowo cały rok na wypełnienie ich obowiązków w odniesieniu do emisji za rok 2013.

Tabela 6. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w maju 2014 r.

Dzień	Wydarzenie
14-15 maja	Nieformalne spotkanie Rady Unii Europejskiej ds. środowiska
15-16 maja	Nieformalne spotkanie Rady Unii Europejskiej ds. energii
22-25 maja	Wybory do Parlamentu Europejskiego VIII kadencji
W maju	<p>Terminy aukcji EUA w UE*:</p> <p>⇒ Od 5 do 8 maja, poniedziałek, wtorek i czwartek: Aukcja Unijna <u>1,9275 mln</u> uprawnień EUA/aukcję (EEX) – start od 9:00 do 11:00</p> <p>⇒ Od 12 do 27 maja, każdy poniedziałek, wtorek i czwartek: Aukcja Unijna <u>1,873 mln</u> uprawnień EUA/aukcję (EEX) – start od 9:00 do 11:00</p> <p>⇒ Od 2 maja, każdy piątek: Krajowa Aukcja Niemiecka, <u>2,352 mln</u> uprawnień EUA (EEX) – start od 9:00 do 11:00</p> <p>⇒ 7,21 maja: Krajowa Aukcja Brytyjska, <u>2,515 mln</u> uprawnień EUA/aukcję (ICE) – start od 9:00 do 11:00</p>

* na podstawie kalendarza aukcji giełd EEX i ICE/ECX, podane godziny zgodnie z czasem środkowoeuropejskim
 Źródło: Opracowanie własne KOBiZE

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii i Analiz

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Chmielna 132/134
00-805 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl